

Teodor Križka
Jozefovi Tóthovi

*Povetrie zavoňalo vresom,
na moruši spln krása obesila.
Som z Hanisky, i nie som.
Som z kraja menom poézia.*

*Vlasť máme s monsiňorom Tóthom
spoločnú, sedím na jej schodoch.
Ach, aká krása vedieť o tom,
že jeden kraj nás opil oboch.
Všetko je inak, dedina i ľudia.
Rozbili mi môj dávny atóm.
Ale po daždi stále svieti slúda
na ceste, hoci pod asfaltom.
Míňali sme sa, ale neminuli,
našli sme k sebe škárku v plote.
Neviem už presne, možno v júli
Ježiš ma objal na Golgote.*

KDE JE TO POLE
K 50. . výročiu obnovenia
Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku

*Kde je to pole, ktoré zarodí
na jeden bochník slobody?
Ten bochník, čo je taký drahý,
že naň niet miery ani váhy.
Sloboda, kde a čím ťa úročia?
Kde sú tie plodné úbočia?
Kde pestujú ťa, kde sa skrátka
urodí jedna päťdesiatka?
Kto je ten majster, že vie namiešať
do rýdzosti aj farieb päťdesiat?
Kde sú tie strminy a kde sú plesá,
že čistejších už nenájde sa?
Napil som sa a v tebe uvidel
anjela Cirkvi. Cirkev bez krídel
čoho by vlastne bola hodná?
Ponorná rieka, celá rodná,
zrenička, slza v oku anjela,
spod zeme opäť vyvrela.
Ďakujme za ňu, ale najmä
Svätého Ducha za ňu chváľme,
tú jeho stráň, čo urodí
ťažký, ale náš bochník slobody.*